

President Henry B. Eyring

První rádce v Prvním předsednictvu

Pomozte jim na cestě domů

Nejlépe pomáháme Božím dětem tím, že jim umožňujeme budovat víru v Ježíše Krista a v Jeho znovuzřízené evangelium, když jsou ještě mladé.

Bratři a sestry, Nebeský Otec chce a potřebuje, abychom mu pomáhali přivádět Jeho duchovní děti zpátky k Němu domů. Mám dnes na mysli mladé lidi, kteří jsou již v Jeho pravé Církvi, a tudíž vykročili na těsnou a úzkou cestu vedoucí zpět do jejich nebeského domova. Nebeský Otec si přeje, aby včas získali duchovní sílu k tomu, aby na této cestě zůstali. A potřebuje naši pomoc, abychom je vrátili rychle zpátky na cestu, pokud by začali bloudit.

Jako mladý biskup jsem si začal jasně uvědomovat, proč Pán chce, abychom posilovali děti, když jsou mladé, a abychom je zachraňovali rychle. Povím vám jeden příběh o mladém člověku, který představuje mnoho dalších, jimž jsem se v průběhu let snažil pomáhat.

Seděla naproti mně u stolu v mé kanceláři biskupa. Vyprávěla mi o svém životě. Byla pokřtěna a potvrzena za členku Církve, když jí bylo osm let. Když vyprávěla o více než 20 letech, které následovaly po křtu, neměla sice v očích slzy, ale v jejím hlase zněl smutek. Řekla, že začátek její sestupné

dráhy byl spojen s rozhodnutím stýkat se s lidmi, které považovala za úžasné. Začala porušovat ta přikázání, která se jí zprvu zdála jako méně důležitá.

Zpočátku pociťovala trochu smutku a výčitky svědomí. Ale vztah s jejími přáteli jí dodával nový pocit oblíbenosti, a tak se jí její občasná rozhodnutí činit pokání zdála čím dál tím méně důležitá. Jak postupně porušovala čím dál závažnější přikázání, sen o šťastném věčném domově se zvolna vytrácel.

Seděla naproti mně ve stavu, který nazývala utrpením. Chtěla, abych ji zachránil z pasti hříchu, který ji svazoval.

Avšak její jedinou únikovou cestou bylo použít víru v Ježíše Krista, mít zlomené srdce, činit pokání a tím se stát očištěná, proměněná a posílená skrze Pánovo Usmíření. Vydal jsem jí svědectví o tom, že je to stále možné. A skutečně to možné bylo, jen to bylo mnohem těžší, než kdyby používala víru na začátku svého života, když byla na cestě domů k Bohu a když začala poprvé bloudit.

A tak nejlépe pomáháme Božím dětem tím, že jim umožňujeme budovat víru v Ježíše Krista a v Jeho znovuzřízené evangelium, když jsou ještě mladé. A když sejdou s cesty, musíme znovu rychle tuto víru zažehnout, než zhasne.

Vy i já můžeme očekávat, že budeme mít téměř nepřetržitou možnost pomáhat poutníkům mezi Božími dětmi. Spasitel nám řekl, proč tomu tak bude, když popisoval nebezpečnou cestu domů, po níž musejí jít všechny duchovní děti Boha, skrze mlhu, kterou vytváří hřích a Satan:

„Vstupujte těsnou branou; neboť prostorná je brána a široká je cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří tudy vcházejí;

protože těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají.“¹

Milující Nebeský Otec předvídal potřeby svých dětí, a tak jim do cesty dal pokyny a zachránce. Poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám umožnil putovat v bezpečí, a abychom tuto cestu viděli. Povolal presidenta Thomase S. Monsona jako svého proroka v této době. President Monson nás od svého mládí učí nejen tomu, jak na této cestě vytrvat, ale také jak zachraňovat ty, kteří byli svedeni do zármutku.

Nebeský Otec nás umístil do mnoha různých situací, abychom poučníky posilovali, a je-li to nutné, abychom je vedli do bezpečí. Naše nejdůležitější a nejvýznamnější úkoly se týkají rodiny. Jsou důležité, protože rodina má na začátku života dítěte možnost postavit ho pevně na cestu vedoucí domů. Rodiče, bratři a sestry, prarodiče, tety a strýcové jsou díky láskyplným svazkům, které tvoří samu podstatu rodiny, schopnějšími průvodci a zachránci.

Rodina má převahu v prvních osmi letech života dítěte. V těchto chráněných letech je díky Usmíření Ježíše Krista Satanovi zabráněno, aby pomocí mlhy temnoty zakryl cestu vedoucí domů. V těchto drahocenných letech Pán pomáhá rodinám tím, že povolává ty, kteří pracují v Primárkách, aby pomáhali posilovat děti duchovně. Také zajišťuje nositele Aronova kněžství pro žehnání svátosti. Během těchto modliteb svátosti děti slyší zaslíbení, že pokud budou poslušny Božích příkázání, mohou jednoho dne obdržet Ducha Svatého jako průvodce. Toto je ve svém důsledku opevňuje, aby odolávaly pokušení, když přijde, a aby se poté, někdy v budoucnu, vydávaly zachraňovat druhé.

Mnozí biskupové v Církvi jsou inspirováni povolávat ty nejsilnější členy ve sboru ke službě jednotlivým dětem

v Primárkách. Uvědomují si, že když jsou děti posilovány vírou a svědectvím, je méně pravděpodobné, že budou potřebovat zachránit, až budou ve věku dospívání. Uvědomují si, že silný duchovní základ může mít vliv na celý jejich život.

Pomáhat můžeme my všichni. Babičky, dědečkové i každý člen, který dítě zná, mohou pomoci. Není k tomu potřeba oficiálního povolání v Primárkách. Ani to není omezeno věkem. Jedna taková žena působila v mládí v generální komisi Primárek, která pomáhala vytvořit motto RSS.

Nikdy nebyla unavená službou dětem. Učila ve svém sboru v Primárkách a sloužila na svou vlastní žádost až do téměř 90 let. Malé děti dokázaly vnímat lásku, kterou k nim chovala. Viděly její příklad. Učily se od ní jednoduchým zásadám evangelia Ježíše Krista. A co je nejdůležitější, díky

jejímu příkladu se učily pocítovat a rozpoznávat Ducha Svatého. A když toto zvládly, byly na dobré cestě k víře, díky níž mohly odolávat pokušení. A je pravděpodobnější, že nebudou potřebovat, aby je někdo zachránil a aby je připravil na to, aby šly zachraňovat druhé.

Když naše děti byly malé, poznal jsem, jakou moc má prostá víra v modlitbu a v Ducha Svatého. Náš nejstarší syn ještě ani nebyl pokřtěný. Jeho rodiče, učitelé v Primárkách i služebníci v kněžství se mu snažili pomáhat pocítovat a rozpoznávat Ducha a vědět, jak obdržet Jeho pomoc.

Jednou odpoledne ho manželka zavezla k jedné ženě, která ho učila číst. Měli jsme v plánu vyzvednout ho, až pojedou z práce domů.

Výuka ale skončila dříve, než jsme čekali. Byl přesvědčen, že cestu domů zná. A tak se vydal domů pěšky.

Později řekl, že si naprosto věřil a že se mu líbila myšlenka, že půjde domů sám. Poté, co ušel asi kilometr, se začalo stmívat. Začal si uvědomovat, že to má domů ještě stále velmi daleko.

Dosud si pamatuje na to, jak světla aut, která kolem něj projížděla, viděl kvůli slzám v očích rozmazaně. Cítil se jako malé dítě, již ne jako sebejistý chlapec, který se sám vydal pěšky domů. Uvědomil si, že potřebuje pomoc. A pak si na něco vzpomněl. Věděl, že se má pomodlit. A tak sešel z cesty a vyrazil k několika stromům, které ve tmě sotva viděl. Tam našel vhodné místo, kde mohl pokleknout.

Skrze křoví uslyšel nějaké hlasy, které se k němu blížily. Dva mladí lidé ho zaslechli plakat. Když k němu přišli, zeptali se: „Můžeme ti nějak pomoci?“ Se slzami v očích jim vysvětlil, že se ztratil a že chce jít domů. Zeptali se ho, zda zná telefonní číslo domů nebo adresu. Neznal. Zeptali se ho, jestli ví, jak se jmenuje. To věděl. Pak ho odvedli k sobě domů – bydleli totiž poblíž. Naše příjmení našli v telefonním seznamu.

Když mi zavolali, spěchal jsem ho zachránit, a byl jsem vděčný za to, že se mu cestou domů dostali do cesty laskaví lidé. A stále jsem velmi vděčný za to, že se učil modlit se s vírou, že když se ztratí, pomoc přijde. Tato víra ho zavedla do bezpečí a přivedla mu další záchránce již tolikrát, že to nedokáže ani spočítat.

Pán ve svém království stanovil vzor záchranu a záchránců. Ve své moudrosti Pán inspiruje své služebníky, aby zajistili, jak nás nejlépe posílit, a aby zaopatřili ty nejlepší záchránce, když

procházíme lety dospívání.

Určitě víte o dvou účinných programech, které nám Pán poskytuje.

Jeden, určený pro mladé ženy, se nazývá *Osobní pokrok*. Ten druhý, určený pro nositele Aronova kněžství, se nazývá *Povinnost vůči Bohu*. Povzbuzujeme mladé lidi v tomto dorůstajícím pokolení, aby porozuměli svému potenciálu vybudovat si velkou duchovní sílu. A prosíme ty, kteří tyto mladé lidi mají na starosti, aby dělali to, co po nás Pán požaduje, abychom jim tak mohli pomáhat. A vzhledem k tomu, že budoucnost Církve závisí na nich, je to starostí nás všech.

Tyto dva programy byly zdokonaleny, ale jejich účel zůstává nezměněn. President Monson to vyjádřil takto: musíme se učit „tomu, čemu se naučit máme, [dělat] to, co dělat máme, a [být] tím, kým být máme“.²

Brožurka *Osobní pokrok* pro mladé ženy jasně popisuje, jaký smysl pro mladé ženy má: „Program Osobní pokrok ti pomocí osmi hodnot Mladých žen pomůže lépe porozumět tomu, kdo jsi, proč jsi zde na zemi a co máš dělat jako dcera Boží, aby ses připravila na den, kdy půjdeš do chrámu uzavřít posvátné smlouvy.“

A dále se zde píše, že mladé ženy budou „přijímat závazky, plnit je a podávat zprávu o svém pokroku rodiči nebo své vedoucí“. Také slibuje:

„Postupy, které si osvojiš, zatímco budeš pracovat na Osobním pokroku – například modlitba, studium písem, služba a psaní deníku – se stanou tvými osobními návyky. Tyto návyky budou posilovat tvé svědectví a pomohou ti učit se a zdokonalovat se po celý život.“³

Program *Povinnost vůči Bohu* pro mladé muže v Aronově kněžství byl posílen a zaměřen na to nejdůležitější.

Bude obsažen jen v jedné jednoduché brožurce pro všechny tři úřady v Aronově kněžství. Mladí muži a jejich vedoucí obdrží výtisk této nové knížičky. Je to mocný nástroj. Posílí svědectví mladých mužů i jejich vztah k Bohu. Pomůže jim učit se kněžským povinnostem a mít přání je plnit. Posílí jejich vztahy s rodiči, vztahy mezi členy kvora a s jejich vedoucími.

Oba tyto programy kladou velkou zodpovědnost na osobní úsilí mladých lidí. Jsou vyzýváni, aby se učili a dělali to, co by bylo náročné pro každého. Když vzpomínám na své mládí, nepamatuji se, že bych měl tak náročné úkoly. Ano, při několika málo příležitostech jsem byl vyzván, abych se s takovými zkouškami vypořádal, ale jen občas. V rámci těchto programů se od mladých v průběhu několika let očekává, že budou důslední, že budou vyvíjet velké úsilí a že nashromáždí poznatky a duchovní zkušenosti.

Když jsem o tom přemýšlel, uvědomil jsem si, že obsah těchto brožurek je fyzickým znázorněním Pánovy důvěry v dorůstající pokolení a v nás všechny, kteří máme tyto mladé rádi. A byl jsem svědkem toho, že tato důvěra je vložena na správné místo.

Při svých návštěvách jsem sledoval kvora Aronova kněžství v akci. Viděl jsem mladé muže, jak se učí, jak plánují dělat to, co od nich Bůh očekává, a jak se pak pouští do toho, co se zavázali udělat, a pak se s druhými dělí o to, jak se duchovně změnili. A když jsem sledoval a naslouchal, začalo mi být jasné, že otců, matek, vedoucích, přátel a dokonce i ostatních bližních na shromáždění se dotkl Duch, když naslouchali, jak mladí vydávají svědectví o tom, jak je to posílilo. Mladí byli povzneseni, zatímco vydávali svědectví, a rovněž i ti, kteří se jim snažili

pomáhat stoupat vzhůru.

V programu Mladých žen je obsažen tentýž mocný vzor pro to, aby mladé ženy rozvíjely duchovní sílu a abychom my měli možnost jim pomáhat. Program Osobní pokrok pomáhá Mladým ženám připravit se na přijetí obřadů chrámu. Pomáhají jim v tom příklady matek, babiček a všech spravedlivých žen, které kolem nich v Církvi jsou. Byl jsem svědkem toho, jak rodiče pomáhají dceři dosáhnout jejich cílů a snů tím, že si všímají a váží všeho dobrého, co dělá.

Před pouhými několika dny jsem sledoval jednu matku, jak se svou mladou dcerou obdržely uznání za to, že se společně staly příkladem vynikajícího ženství. A když mi vyprávěly, co to pro ně znamenalo, pocítil jsem Pánův souhlas a povzbuzení pro nás všechny.

Těmto mladým lidem můžeme nejvíce pomoci tím, že jim umožníme pocítit naši důvěru v to, že jsou na cestě domů k Bohu a že to dokáží zvládnout. A to uděláme nejlépe tím, že půjdeme s nimi. Vzhledem k tomu, že cesta je strmá a někdy kamenitá, budou občas ztrácet odvahu a dokonce i klopýtat. Možná budou občas zmateni ohledně svého konečného určení a odejdou za cíli, které jsou z hlediska věčnosti méně důležité. Díky těmto inspirovaným programům je ale méně pravděpodobné, že se tak stane, protože povedou mladého člověka k tomu, aby přivolával a přijímal společenství Ducha Svatého.

Tou nejlepší radou, kterou můžeme mladým lidem dát, je to, že mohou dojít zpátky k Nebeskému Otci jen tehdy, když je vede a napravuje Duch Boží. A tak, jsme-li moudří, budeme doporučovat, chválit a ztělesňovat vše, co přivolává společenství Ducha Svatého. Když nám pak vyprávějí o tom, jak se

jim daří a jaké mají názory, musíme být i my sami hodni Ducha. Pak v našich pochvalných slovech a v našich úsměvech pocítí souhlas Boží. A pokud bychom snad pocítili potřebu dát jim nápravnou radu, pocítí v ní naši lásku i lásku Boží, nikoli výtku a odmítnutí, které může Satanovi umožnit, aby je odvedl ještě dál.

Příklad, který od nás nejvíce potřebují, spočívá v tom, že budeme dělat to, co musejí dělat i oni. Musíme se modlit o dary Ducha. Musíme přemítat nad písmi a nad slovy žijících proroků. Musíme si dělat plány, které nejsou jen přáními, ale smlouvami. A pak své sliby Pánu musíme dodržet. A musíme pozvedat druhé tím, že se s nimi dělíme o požehnání Usmíření, která nám vstupují do života.

Musíme být ve svém životě příkladem stálé a dlouhodobé věrnosti, kterou Pán očekává od nich. A budeme-li tak činit, pomůžeme jim pocítit ujištění od Ducha, že pokud vytrvají, uslyší od milujícího Spasitele a Nebeského

Otce tato slova: „To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdiz v radost pána svého.“⁴ A my, kteří jim na této cestě pomáháme, uslyšíme tato slova s radostí.

Svědčím o tom, že Pán miluje vás i každé dítě Boží. Toto je Jeho království znovuzřízené s klíči kněžství skrze Proroka Josepha Smitha. Thomas S. Monson je prorok Páně v dnešní době. Slibuji každému z vás, že když budete následovat inspirované pokyny v této pravé Církvi Ježíše Krista, naši mladí lidé i my, kteří jim pomáháme a máme je rádi, se budeme moci bezpečně vrátit do našeho domova s Nebeským Otcem a Spasitelem a budeme žít v rodině a v radosti na věky. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. 3. Nefi 14:13–14.
2. Thomas S. Monson, „Učme se, dělejme a budme“, *Liabona*, listopad 2008, 30.
3. *Osobní pokrok Mladých žen* (brožurka, 2009), 6.
4. Matouš 25:21.